

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 131/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милорад Рајић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ..., чији је пуномоћник Ивана Томић адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о захтеву Основног суда у Аранђеловцу за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 20.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог Основног суда у Аранђеловцу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом парничном поступку.

Образложење

Тужилца је 01.04.2025. године поднела тужбу Основном суду у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи ради поверавања малолетног детета на самостално вршење родитељског права са предлогом да се малолетна ћерка странака повери њој на самостално вршење родитељског права, да се пребивалиште детета одреди на адреси становања тужиле у ..., Општина ... и да се обавезе тужени да доприноси издржавању своје ћерке.

Дана 14.04.2025. године Основни суд у Аранђеловцу поднео је овом суду захтев за делегацију надлежности са предлогом да у овом предмету поступа други стварно надлежан суд, односно Први основни суд у Београду обзиром да је овде тужени 28.03.2025. године поднео том суду тужбу против овде тужиле као тужене, а ради поверавања малолетног детета и одређивање мере заштите од насиља у породици са предлогом за одређивање привремене мере а све из разлога целисходности и лакшег спровођења поступка који је најпре започео пред Првим основним судом у Београду.

Одлучујући о предлогу за одређивање другог стварно надлежног суда у смислу члана 62. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) у вези члана 92. Закона о

уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) Врховни суд је оценио да предлог није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежан суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако зато постоје оправдан разлози. Из ове одредбе произилази да поступање другог суда који је стварно надлежан за поступање у предмету може бити одређено под условима да суд који је по закону месно надлежан није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари јер разлози изнети у предлогу не указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити указују да постоје други оправдани разлози за одређивање надлежности другог стварно надлежног суда. Наиме разлози у захтеву не указују да је у конкретном случају оправдано одређивање другог стварно надлежног суда већ се у суштини односе на могућност вођења два парнична поступка о истој правној ствари те као такви не представљају оправдане разлоге за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари нити указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом.

Из изнетих разлога, применом члана 62. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**